

Морально-етичні уроки доброти, чуйності, турботи про рідних. Характеристика образу Климка.

Літературний диктант.

За поданими висловлюваннями з'ясувати, хто з героїв твору про кого виявляє турботу. Перетягни жовті прямокутники на кожну цитату.

«Ти ж там хазяйнуй... А вночі спи і не бійся... Вночі воно все так, як і вдень, тільки й того, що поночі»

Климко про
незнайому
дівчину

Дядько
Кирило про
Климка

«Може б, ти до мене перейшов? Куди ж тобі тепер діватися? Хто тепер тебе догляне?»

Климко із Зульфатом
про Наталію Миколаївну
і маленьку Олю

«Глядися ж у дорозі. А краще - пристань до якихось добрих людей, біженців, - серед нещасних багато є добрих, - та іди вкупі з ними».

Тітка Марина
про Климка

Климко про
полоненого

Тітка Марина
про Климка

Дід Бочонок
про Климка

«Не треба вам нічого промінювати, а переходьте ... переходьте жити до нас. Ми вам помагати будемо, маленьку глядітимемо...»

Тітка Мотя
про Климка

Швець про
Климка

Климко про
тітку Марину

Швець про
дівчину

«Не треба... Носи собі, раз уже ти земляк...»

Тітка Марина
про Климка

«...вчепився... в другу руку і закричав:
"Пустіть її! Це моя сестра! Сестра моя,
чуєте? Вона мені за матір!!!»

«Не треба мені грошей... Я тобі й так насиплю з півпуда, а то й більше, скільки донесеш».

«Лежи, лежи... Куди ж ти підеш отакий-о немічний. Підчинишся трохи, тоді й підеш».

«Листя палять... Треба ж роботу якусь зробити... а то тільки набалакав, і те зроблю, і те...»

«Тільки накинь зараз на себе старе шмаття якесь або хусткою великою запнися, щоб ні лиця, ні очей не видно було».

«...житимемо втрьох, будеш нам за рідного сина... В школу тебе оддамо...»

«Туди... біжіть! - закричав він, повертаючи рукою праворуч від себе. - Туди! Там балка!»

Робота з таблицею

Персонажі	Зв'язок між героями (друзі, родичі, мало знайомі люди)	Ставлення одне до одного	Вчинки персонажів, спрямовані на інших	Риси вдачі, поведінка героїв
Климко і дядько Кирило				
Климко і дід Бочонок				
Климко і Зульфат				
хлопці, дідусь Гареев і вчителька з немовлям				
Климко, швець і дівчина				
Климко і тітка Марина				

Головні риси характеру Климка

Риси характеру	Цитати
	"...Це була найбільша радість Климкова - покласти перед дядьком чепурно списані зошити, а самому заходитися поратися: винести миску з дьогтяною водою, і тихо, покрадьки, щоб дядько не обернувся, насипати йому юшки, якої сам і наварив,- гарячої та запашної..."
	"... Доглядати за собою - зварити їсти, прибрати в хаті, випрати одєжину - він умів і сам. Давно вже міг..."
	"...Земля була холодна, від неї потерпли підшви і зробилися як дерев'яні. Коли вони мерзли, що аж пекли, і не було вже терпцю йти далі, Климко сідав просто серед дороги й одтирав їх руками..." "...Останню половину сухаря він з'їв учора зранку і відтоді не мав ані рісочки в роті..."
	"...Він рідко, коли залишався наодинці у закіптюжених стінах, бо в нього частенько,- бувало, що й до ночі,- засиджувалося шкільне хлоп'яче товариство..."
	"...що, що в нас картоплі є трохи та сала? Цього хоч би на два місяці хватило. А скоро зима. Зараз, поки тепло, треба йти. Харчів наміняємо по дорозі назад, молока, може..."
	"...Климко випустив плащ-палатку, вчепився дівчині в другу руку і закричав: "Це моя сестра! Сестра моя, пустіть її! Чуєте? Вона мені за матір!"
	Треба ж роботу якусь зробити тітці, а то тільки набалакав: і те зроблю, і те..." "...В дощ він не зупинявся, щоб десь його переждати, а йшов і йшов, напнувшись надірваною плащ-палаткою, доки несли ноги..."